

EFRR-VII.432.2.14.2024

POSTANOWIENIE NR 90/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 5 listopada 2025

w sprawie wniosku o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej.

Na podstawie: art. 89 oraz art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.), art. 60 pkt 6, art. 61 ust.1 pkt 2 lit. a, art. 67 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 581, z późn. zm.).

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

postanawia odmówić przeprowadzenia rozprawy administracyjnej.

Uzasadnienie

Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą lub Organem” zawarła [REDAKTOWANE] r. z Panią [REDAKTOWANE], jako Beneficjentką tego Programu, Umowę nr [REDAKTOWANE] o dofinansowanie Projektu nr [REDAKTOWANE] pn.: [REDAKTOWANE]”

EFRR-VII.432.2.14.2024

(zwaną dalej „umową o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości: [REDAKTOWANO] zł. W ramach realizacji projektu, na podstawie składanych przez Beneficjentkę wniosków o płatność, Instytucja Zarządzająca przekazała na jej rzecz środki dofinansowania z EFRR w łącznej wysokości 635 000,00 zł.

W wyniku ustaleń dokonanych w ramach kontroli końcowej Instytucja Zarządzająca nałożyła na Beneficjentkę korektę finansową w wysokości 100 % wydatków kwalifikowalnych rozliczonych w ramach przedmiotowego projektu, a następnie wezwała ją do zwrotu wykorzystanego z naruszeniem procedur dofinansowania ze środków EFRR w wysokości: 635 000,00 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, w terminie 14 dni kalendarzowych od dnia doręczenia wezwania. Wezwanie zostało wysłane 14 maja 2025 r. na adres do doręczeń elektronicznych. Wezwanie zostało doręczone adresatowi 29 maja 2025 r.

Następnie, w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a. Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Beneficjentkę jako Stronę w przedmiotowej sprawie, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie określenia kwoty przypadającej do zwrotu i terminu, od którego nalicza się odsetki, oraz sposobu zwrotu środków w formie decyzji w sprawie zwrotu całości dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W przedmiotowym zawiadomieniu Instytucja Zarządzająca wyznaczyła Stronie 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. Zawiadomienie zostało wysłane 13 czerwca 2025 r. na adres do doręczeń elektronicznych. Zawiadomienie zostało doręczone adresatowi 28 czerwca 2025 r.

Ze względu na fakt, że w Bazie adresów elektronicznych dla Pani [REDAKTOWANO] PESEL [REDAKTOWANO], został zarejestrowany również adres do doręczeń elektronicznych nr [REDAKTOWANO], Instytucja Zarządzająca z ostrożności procesowej na ww. AED 25 lipca 2025 r. ponownie skierowała do Strony zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego. Zawiadomienie zostało odebrane przez Panią [REDAKTOWANO] 27 lipca 2025 r.

30 września 2025 r. Instytucja Zarządzająca, stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w sprawie zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości

EFRR-VII.432.2.14.2024

podatkowych. Zawiadomienie zostało odebrane przez Pełnomocnika Beneficjentki 30 września 2025 r. W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Strona postępowania mogła zapoznać się z aktami sprawy w oparciu, o które zostanie podjęta decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. 2 października 2025 roku Pani [REDAKTURA] zgłosiła się w celu zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w przedmiotowej sprawie. Strona na tym etapie nie wniosła uwag, poprosiła natomiast o przekazanie kserokopii kompletu zgromadzonej dokumentacji. Wnioskowana dokumentacja obejmująca siedem teczek akt sprawy została przekazana Pani [REDAKTURA] 7 października 2025 roku. 13 października 2025 roku Pełnomocnik Beneficjentki radca prawny [REDAKTURA] przekazał Instytucji Zarządzającej uzupełniające stanowisko Strony w sprawie zgromadzonych materiałów i żądania zwrotu dofinansowania oraz wniósł o:

- 1) Umorzenie postępowania w sprawie żądania zwrotu dofinansowania i odstąpienie przez Instytucję Zarządzającą od wydania decyzji nakładającej obowiązek zwrotu środków.
- 2) Przeprowadzenie rozprawy administracyjnej przed wydaniem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 89 k.p.a. oraz umorzenie postępowania.

W ramach uzasadnienia wniosku o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej Pełnomocnik Beneficjentki wskazał na złożoność niniejszej sprawy zarówno w aspekcie faktycznym jak i prawnym. „Organ (...) może przeprowadzić rozprawę, jeżeli uzna, że przyczyni się to do dokładnego wyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych oraz umożliwi stronom przedstawienie ich stanowisk. W przedmiotowej sprawie przeprowadzenie rozprawy jest nie tylko wskazane, ale wręcz konieczne”. W ocenie Pełnomocnika Beneficjentki za przeprowadzeniem rozprawy administracyjnej przemawia stan faktyczny sprawy, który jest niezwykle złożony, obejmuje wieloletni okres realizacji projektu, liczne kontrole, reorganizację przedsiębiorstwa oraz długotrwały brak reakcji Instytucji Zarządzającej na powiadomienie Beneficjentki. Bezpośrednia konfrontacja stanowisk pozwoliłaby na wyjaśnienie okoliczności, które w dotychczasowej korespondencji pisemnej mogły zostać niewłaściwie zrozumiane lub pominięte. Kluczowa dla sprawy jest kwestia ustnego zapewnienia udzielonego przez Dyrektora [REDAKTURA] w styczniu 2023 roku, które stanowiło podstawę dla Beneficjentki do podjęcia decyzji o reorganizacji. Przesłuchanie

EFRR-VII.432.2.14.2024

świadka w tym zakresie jest niezbędne dla pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Waga sprawy jest dla Beneficjentki znacząca, gdyż żądanie zwrotu całości dofinansowania może doprowadzić do jej niewypłacalności i utraty efektów wieloletnich inwestycji. Tak poważne konsekwencje wymagają wyjątkowo starannego wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy. Ponadto, przeprowadzenie rozprawy pozwoliłoby na bezpośrednie przedstawienie przez Beneficjentkę okoliczności sprawy, co w formie pisemnej może być trudne do pełnego oddania. Beneficjentka mogłaby odpowiedzieć na ewentualne dodatkowe pytania Instytucji Zarządzającej, wyjaśnić wszelkie wątpliwości i zaprezentować pełny kontekst gospodarczy podjętych decyzji. Rozprawa umożliwiłaby zeznanie ewentualnych świadków oraz prezentację dokumentacji w sposób bardziej czytelny i zrozumiały niż w postępowaniu wyłącznie pisemnym. Strony mogłyby wspólnie przeanalizować zgromadzony materiał dowodowy i ewentualnie dojść do polubownego rozwiązania sporu.

W świetle powyższego, Pełnomocnik Beneficjentki wskazał, że przeprowadzenie rozprawy administracyjnej służyłoby nie tylko interesom Beneficjentki, ale również interesowi publicznemu, gdyż umożliwiłoby wydanie rozstrzygnięcia w pełni odpowiadającego zasadom dobrej administracji, proporcjonalności i sprawiedliwości proceduralnej.

Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.a. Organ administracji publicznej przeprowadzi, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa.

Zgodnie z art. 89 § 2 k.p.a. Organ powinien przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin.

Zgodnie z art. 123 k.p.a. w toku postępowania organ administracji publicznej wydaje postanowienia. Postanowienia dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

EFRR-VII.432.2.14.2024

W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r., poz. 111, z późn. zm.).

W świetle art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego.

Na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa do zadań zarządu województwa należy w szczególności m.in. przygotowanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a tejże ustawy, decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

W ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie treść przepisu art. 89 § 1 i 2 k.p.a., wskazać należy na następujące przesłanki przeprowadzenia przez organ administracji publicznej rozprawy administracyjnej:

- 1) zapewnienie przyspieszenia lub uproszczenie postępowania;
- 2) gdy wymaga tego przepis prawa;
- 3) gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron;
- 4) gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin.

Podstawy przeprowadzenia rozprawy mają charakter autonomiczny i rozłączny. Spełnienie którejkolwiek z nich obliguje organ do wyznaczenia rozprawy.

Rozprawa administracyjna powinna zostać przeprowadzona wówczas, gdy zachodzi jedna z przesłanek wymienionych w art. 89 § 1 k.p.a. lub w przepisach szczególnych. Powyższe znajduje potwierdzenie w Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt I GSK 2009/18 z dnia 18 sierpnia 2021 r., gdzie wskazano, że „Organ administracji jest obowiązany

EFRR-VII.432.2.14.2024

przeprowadzić rozprawę, gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania. Ocena czy przeprowadzenie rozprawy przyczyni się do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania, należy do prowadzącego je organu.” A zatem jeżeli organ przeprowadzi rozprawę w sytuacji, gdy żadna z powyższych przesłanek nie występuje, rozprawa taka jest przeprowadzona bez podstawy prawnej.

Użyte w art. 89 § 1 pojęcie „przepis prawa” oznacza inny niż zawarty w k.p.a. przepis rangi ustawowej. Jak wynika z poglądu ugruntowanego w orzecznictwie, w przypadku, gdy z postanowienia szczególnego przepisu wynika obowiązek przeprowadzenia rozprawy administracyjnej przed rozstrzygnięciem sprawy w drodze decyzji administracyjnej, organ administracyjny nie jest władny do odstąpienia od jej przeprowadzenia. W tym miejscu należy zaznaczyć, że żaden przepis szczególny nie nakłada na Instytucję Zarządzającą obowiązku przeprowadzenia rozprawy administracyjnej w analizowanej sprawie.

Z kolei w myśl art. 89 § 2 k.p.a. "organ powinien przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz gdy jest to potrzebne do wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin".

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że poza przesłanką dotyczącą wymogu wynikającego z przepisu prawa, ocena tego, czy przeprowadzenie rozprawy przyspieszy lub uprości postępowanie, należy do organu prowadzącego postępowanie. Podobnie jest w kwestii czy trzeba uzgodnić interesy stron, czy wyjaśnienie sprawy wymaga udziału świadków, biegłych, czy dokonania oględzin.

Odnosząc się do obligatoryjnej przesłanki przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, w ocenie Organu jej przeprowadzenie w analizowanej sprawie nie przyczyni się ani do przyspieszenia ani do uproszczenia prowadzonego postępowania. Kodeks postępowania administracyjnego nakłada na organ obowiązek przeprowadzenia rozprawy, gdy w sposób rzeczywisty (nie tylko potencjalny) „zapewni to” przyspieszenie postępowania lub jego uproszczenie. Osiągnięcie takiego skutku odnosić należy zwłaszcza do spraw złożonych, często związanych z wielością stron w postępowaniu. Przedmiotowe postępowanie administracyjne zostało wszczęte z urzędu. Stroną prowadzonego postępowania jest Pani [REDAKTURA]. Nie ulega wątpliwości, że w toku prowadzonego postępowania dowodowego organ prowadzący powinien pozyskać wszelkie istotne

EFRR-VII.432.2.14.2024

okoliczności, które będą miały znaczenie dla załatwienia sprawy. Niemniej jednak to strona uczestnicząca w postępowaniu jest zobowiązana przedstawić dowody, co do okoliczności sprawy i bez zatajania czegokolwiek, ponieważ ciężar faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Niewątpliwie celem przeprowadzenia rozprawy administracyjnej jest jak najpełniejsze ustalenie stanu faktycznego sprawy. W ocenie Organu prowadzone postępowanie wyjaśniające jest wystarczające do jego pełnego ustalenia. Wskazać należy, że zgodnie z ogólną zasadą czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym wyrażoną w art. 10 § 1 k.p.a. organ administracji ma obowiązek zagwarantowania stronie czynnego udziału w postępowaniu oraz możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań. A zatem czynny udział strony w postępowaniu administracyjnym przejawia się w możliwości realizowania przez nią szeregu uprawnień, stanowiąc zarazem jedną z najistotniejszych gwarancji zapewniających ustalenie rzeczywistego stanu faktycznego sprawy. W wyniku wszczęcia przedmiotowego postępowania administracyjnego Pełnomocnik Strony złożył obszerne stanowisko w przedmiotowej sprawie. Następnie, w wyniku zawiadomienia Strony o zebranych materiałach dowodowych w celu umożliwienia Stronie (na jej wniosek) pełnego zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, Instytucja Zarządzająca przekazała na użytek Strony kserokopię całości zgromadzonego materiału dowodowego. W wyniku zapoznania się z materiałami sprawy Pełnomocnik Strony przekazał Instytucji Zarządzającej uzupełniające stanowisko w przedmiotowej sprawie, wnioskując jednocześnie o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej za czym, w jego ocenie przemawia stan faktyczny sprawy, który jest niezwykle złożony, a bezpośrednia konfrontacja stanowisk pozwoliłaby na wyjaśnienie okoliczności, które w dotychczasowej korespondencji pisemnej mogły zostać niewłaściwie zrozumiane lub pominięte. Ponadto, przeprowadzenie rozprawy pozwoliłoby na bezpośrednie przedstawienie przez Beneficjentkę okoliczności sprawy, co w formie pisemnej może być trudne do pełnego oddania. Beneficjentka mogłaby odpowiedzieć na ewentualne dodatkowe pytania Instytucji Zarządzającej, wyjaśnić wszelkie wątpliwości i zaprezentować pełny kontekst gospodarczy podjętych decyzji. Odnosząc się do ww. argumentów ponownie podkreślić należy, że jeżeli Strona posiada dodatkową wiedzę o pewnych okolicznościach mających istotne znaczenie dla sprawy, bądź dysponuje innymi

EFRR-VII.432.2.14.2024

środkami dowodowymi, które są niezbędne do ustalenia stanu faktycznego, to może to uczynić w toku prowadzonego postępowania administracyjnego. Żądanie dowodowe jest oświadczeniem, za pomocą którego strona zgłasza nowe dowody lub nowe fakty, o których istnieniu ma wiedzę, i do tego celu, w ocenie Instytucji Zarządzającej, forma pisemna składanych oświadczeń jest wystarczająca.

Następnie Pełnomocnik Strony wskazał na kwestię ustnego zapewnienia udzielonego przez Dyrektora [REDAKTURA] w styczniu 2023 roku, które stanowiło podstawę dla Beneficjentki do podjęcia decyzji o reorganizacji, wobec czego przesłuchanie świadka w tym zakresie w ocenie Pełnomocnika Strony jest niezbędne dla pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Odnosząc się do powyższego, wskazać należy, że Instytucja Zarządzająca nie neguje faktu spotkania, które odbyło się w siedzibie Instytucji Zarządzającej w styczniu 2023 roku pomiędzy Beneficjentką a Dyrektorem Departamentu. Ponadto, skoro umowa o dofinansowanie przewidywała możliwość dokonania zmiany formy działalności zgoda taka mogła zostać wyrażona. Nie zmienia to jednak faktu, że Beneficjentka, w przypadku zmian w projekcie wymagających aneksowania umowy o dofinansowanie, a ewidentnie z takim rodzajem zmiany umowy o dofinansowanie mamy do czynienia w analizowanej sprawie, powinna uzyskać pisemną zgodę Instytucji Zarządzającej na proponowaną zmianę przed jej dokonaniem. Wobec powyższego, w ocenie Instytucji Zarządzającej przesłuchania świadka w tym zakresie nie wniesie niczego nowego w przedmiotowej sprawie.

Odnosząc się natomiast do stwierdzenia, że rozprawa administracyjna pozwoliłaby na prezentację dokumentacji w sposób bardziej czytelny i zrozumiały niż w postępowaniu wyłącznie pisemnym, dzięki czemu Strony mogłyby wspólnie przeanalizować zgromadzony materiał dowodowy i ewentualnie dojść do polubownego rozwiązania sporu, należy podkreślić, że nie stanowi przesłanki do przeprowadzenia rozprawy administracyjnej fakt, w którym ocena materiału dowodowego dokonana przez stronę postępowania różni się od oceny dokonanej przez organ prowadzący to postępowanie. Szczegółowe zasady dofinansowania projektu oraz prawa i obowiązki beneficjenta z tym związane, regulowane są w formie umowy o dofinansowanie. Powodem zwrotu dofinansowania przez Stronę jest ustalenie, że doszło do naruszenia postanowień umowy o dofinansowanie, a tym samym procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p., co wypełniło przesłankę z art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p.

EFRR-VII.432.2.14.2024

Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne. Wiąże się jednak z szeregiem obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winny być wydatkowane w sposób celowy i oszczędny. Instytucja Zarządzająca stwierdzając naruszenie przez Stronę zapisów umowy o dofinansowanie, obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania zobowiązana jest do określenia kwoty nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania zgodnie z postanowieniami art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej, co wyklucza również potrzebę przeprowadzenia rozprawy ze względu na zaistnienie przesłanki uzgodnienia interesów stron postępowania.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek na gruncie treści przepisu art. 89 k.p.a. jest niezasadny, a co za tym idzie nie zasługuje na uwzględnienie.

Pouczenie

Na postanowienie nie przysługuje środek zaskarżenia.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK

(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1. radca prawny [REDACTED] Kancelaria Radcy Prawnego [REDACTED] ul.
[REDACTED], [REDACTED],
2. radca prawny [REDACTED] Kancelaria Radcy Prawnego [REDACTED] ul.
[REDACTED], [REDACTED]
3. a/a.